

V A R I A

(Un altre metge meravellós, el Dr. Zeileis)

El miracle en l'art de guarir

Detalls sobre Gallspach dignes de reflexió

pel

DR. SIECK

M. m. W. — n.º 25-1929

S O B R E Gallspach i el seu metge meravellós Zeileis, els lectors d'aquest setmanari ja n'han estat informats algunes vegades. Amb tot els recordo els números 46 i 50, publicats l'any passat, i, especialment, el número 51, el qual conté una descripció extensa del collega Wittman. Ensenms els crido l'atenció respecte la descripció del "Münchnernenesten Nachrichten (A. de Nora, Schweisheimer, Wendt-Helsingfors). Si es llegeixen aquestes publicacions, l'una després de l'altra, els judicis manifestats són ben distints. Damunt una plana, indiscutiblement mèdica, hom diu: "un inexpert, però, malgrat tot, un metge de naixença, l'ajut de la humanitat malalta, insospitat enriquiment dels mitjans diagnòstics i terapèutics". Damunt l'altra plana: "Curanderisme, irreflexió de les multituds, explotació indigna de la bestiesa humana." Per a mi la pregunta, segons la meua manera de pensar, ha de fer-se d'una altra manera: Com és que malgrat els progressos de la ciència mèdica, hi ha tantes persones que refusen la medicina d'estudi i cerquen el curandero? Cap persona, encara que sigui la més nècia, no pensa usar de la diligència, en aquests temps d'aeroplans. Ningú confia les cartes a un missatger en lloc del servei de correus. Niciesa, engany i enredo? No, això em sembla una explicació massa insuficient.

Nosaltres, els metges, que coneixem mitjanament les bases i l'art de guarir, hem d'ésser molt

previsors amb l'expressió "niciesa". No oblidem que la major part de la nostra clientela ve a casa nostra amb el mateix estat d'ànim que quan en peregrinació s'adreça a Gallspach, i l'important és que corre més perill amb nosaltres que amb el metge miraculós. Si nosaltres hem de permetre que milers de malalts es deixin tallar, segons desig del cirurgià, els ovaris, l'apèndix, l'intestí gros, això darrer a causa de dolors causats per obstrucció, (mireu les ressenyes d'operacions de Lanes), el gran nombre que es deixen cosir o aflluixar l'òrgan desitjat, els molts que es deixen injectar en els múscles, greix i venes amb tota classe de coses que mai han estat provades i que no són exemptes de perill, jo dic que no tenim dret de qualificar a aquests infeliços simplement com a necis, en voler evitar intervencions semblants. Jo crec que això no és raonable. No puc creure tampoc que els metges no vulguin allò que sigui millor pels seus malalts, així com tampoc no veig el per què hem de privar a Zeileis el nostre concurs en la seva bona creença i bon desig. Això seria mesquí, ensems que no comprovable. A més, si Zeileis accepta diners per la visita, és que nosaltres no ho fem també? Conec cirurgians que per operacions que eren completament innecessàries, han demanat i rebut grans quantitats. No siguem, per tant, fariseus. Millor serà que contestem a la pregunta: Per què i de qual manera un home com Zeileis ens sobrepuja a nosaltres,